

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct.I.7 din Legea nr. 187/2024 din 14 iunie 2024 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. - Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 9 alineatul (2), după litera e) se introduce o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:
”f) urmează să se emită decizia de impunere prin care organul fiscal stabilește din oficiu creanțe fiscale, potrivit art. 107.”

2. La articolul 23 alineatul (1), după litera b) se introduce o nouă literă, lit. b¹), cu următorul cuprins:
”b¹) membrii asocierilor și altor entități fără personalitate juridică radiate din registrele în care au fost înregistrate, în condițiile legii;”

3. La articolul 23, alineatul (3) se abrogă.

4. La articolul 24 alineatul (1), după litera b) se introduce o nouă literă, lit. c), cu următorul cuprins:
”c) persoana fizică pentru obligațiile fiscale datorate, potrivit legii, în calitatea sa de persoană fizică care desfășoară o profesie liberală sau exercită o activitate economică în mod independent într-una din formele prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 182/2016, cu modificările și completările ulterioare. În acest caz, aceasta răspunde pentru obligațiile fiscale datorate ca urmare a exercitării profesiei sau activității cu bunurile din patrimoniul de afectare. Dacă acestea nu sunt suficiente pentru recuperarea obligațiilor fiscale, pot fi urmărite și celelalte bunuri ale debitorului persoană fizică, caz în care răspunde în solidar pentru aceste creanțe, aplicându-se în mod corespunzător prevederile art. 26. Dispozițiile art. 31, 32 și ale

art. 2.324 alin. (3) din Legea nr. 287/2009 - Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, sunt aplicabile.”

5. La articolul 24, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

“(2¹) În cazul radierii debitorului, debitorul garant preia obligațiile fiscale datorate de către debitor. Organul fiscal transmite debitorului garant o înștiințare prin care comunică obligațiile fiscale preluate de la debitorul radiat.”

6. La articolul 25, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(5) Se atrage răspunderea persoanelor prevăzute de prezentul articol, astfel:

a) în limita valorii totale a obligațiilor fiscale principale și accesorii pentru care se fac răspunzătoare ca urmare a săvârșirii faptelor prevăzute la alin. (1) lit. a), alin. (2) lit. c), lit. d) și alin. (2¹);

b) în limita valorii rezultată din săvârșirea faptelor prevăzute la alin. (1) lit. b) - d), alin. (2) lit. a), b) și e) și alin. (3), pentru care se fac răspunzătoare.”

7. La articolul 25, după alineatul (5) se introduc trei noi alineate, alin. (6) - (8), cu următorul cuprins:

”(6) Cu sumele prevăzute la alin. (5), recuperate de la persoanele răspunzătoare, se sting, potrivit prezentului cod, obligațiile fiscale restante ale debitorului pentru care s-a atras răspunderea.

(7) Organele fiscale, la stabilirea relei-credințe, au în vedere cel puțin circumstanțe, situații, comportamente referitoare la fapte, acțiuni, inacțiuni, neîndeplinirea de obligații, omisiuni în legătură cu administrarea obligațiilor fiscale ale debitorilor. În acest sens și fără a se limita, funcționarii publici din cadrul organelor fiscale, în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, procedează, în dovedirea relei-credințe, la constatarea următoarelor elemente:

a) frecvența și/sau modul în care s-a procedat la nedeclararea, declararea și/sau neplata obligațiilor fiscale, manifestate prin acțiuni, inacțiuni, pasivitate, neglijență, respectiv dacă acestea s-au produs cu scopul de a nu plăti cu prioritate sumele corespunzătoare obligațiilor fiscale datorate, deși existau sume în casierie sau în conturile bancare și/sau se obțineau venituri din activitatea desfășurată, cu excepția cazurilor în care aceste sume au fost utilizate pentru achitarea unor datorii mai vechi decât obligațiile fiscale sau pentru efectuarea unor cheltuieli necesare continuității activității [ce];

b) fluxurile de capital, numerar, tranzacții, plăți către persoane fizice sau juridice, dacă [umele [u fo [folo]e cu priori]e în [copuri, [le decâ]cele de [chi]re [blig]țiilor fi]le;

c) date și informații referitoare la evoluția patrimoniului, inclusiv a fondului de comerț astfel cum este definit la art. 3 alin. (1) lit. r) din Legea nr. 265/2022 privind registrul comerțului și pentru modificarea și completarea altor acte normative cu incidență asupra înregistrării în registrul comerțului, cu modificările și completările ulterioare, periclitând astfel recuperarea obligațiilor fiscale restante ale debitorului.

(8) La stabilirea relei-credințe, organele fiscale pot avea în vedere și alte elemente suplimentare ce se stabilesc în cadrul procedurii de atragere a răspunderii solidare, în condițiile prevăzute la art. 26 alin. (9).”

8. La articolul 26 alineatul (4), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

”c) cuantumul sumei datorate;”

9. La articolul 26, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(5) Răspunderea se stabilește atât pentru obligația fiscală principală, cât și pentru accesoriile acesteia, în situațiile reglementate la art. 25 alin. (5) lit. a).”

10. La articolul 26, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (5¹), cu următorul cuprins:

”(5¹) În cazul în care ulterior comunicării deciziei de atragere a răspunderii solidare iau naștere noi obligații fiscale principale și accesorii aferente perioadei pentru care i s-a atras răspunderea persoanei, rezultate din săvârșirea faptelor ce au stat la baza emiterii acestei decizii, pentru situațiile prevăzute la art. 25 alin. (5) lit. a), acestea se individualizează într-o nouă decizie de atragere a răspunderii solidare, aplicându-se în mod corespunzător prevederile prezentului articol.”

11. La articolul 28, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

”(4) Prevederile prezentului articol se aplică numai în situația în care cesionarul înregistrează obligații fiscale restante, în limita acestor obligații, cu condiția ca respectivele creanțe fiscale să fie administrate de aceeași autoritate publică, inclusiv unitățile subordonate acesteia.”

12. La articolul 49 alineatul (1), după litera g) se introduce o nouă literă, lit. h), cu următorul cuprins:

„h) organul fiscal emite decizie de impunere în situația în care se fac constatări în legătură cu săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală privind mijloacele de probă care fac obiectul verificării documentare, pentru care sesizează organele judiciare competente, potrivit legii.”

13. După articolul 80, se introduce un nou articol, art. 80¹, cu următorul cuprins:

“Articolul 80¹

Comunicarea cu reprezentanții legali/desemnați ai contribuabililor /plătitorilor

(1) În relația cu organul fiscal central, contribuabilii/plătitorii prevăzuți la art. 79 alin. (1¹) înrolați în sistemul de comunicare electronică dezvoltat de Ministerul Finanțelor/A.N.A.F., în termen de 30 de zile de la data înrolării, sunt obligați să transmită, prin acest sistem, o declarație pe propria răspundere a reprezentanților legali/desemnați ai acestora, semnată cu certificat calificat de către reprezentanții legali/desemnați, prin care declară datele de contact proprii și își alege modalitatea de comunicare electronică cu organul fiscal central pentru primirea informațiilor cu privire la situația fiscală a contribuabilului/plătitorului pe care-l reprezintă.

(2) Periodic sau ori de câte ori se constată necesar, se transmit reprezentantului legal/desemnat, prin modalitatea aleasă de acesta prin declarația prevăzută la alin. (1), informații referitoare la situația fiscală a contribuabilului/plătitorului.

(3) Ori de câte ori se modifică informațiile cuprinse în declarația prevăzută la alin. (1), se procedează astfel:

a) se transmite o declarație pe propria răspundere întocmită de către noul reprezentant legal/desemnat, în cazul în care reprezentantul se schimbă;

b) se transmite o declarație pe propria răspundere de actualizare a informațiilor declarate de către reprezentantul legal/desemnat, în cazul în care informațiile se modifică.

(4) Declarația prevăzută la alin. (3) se întocmește de către reprezentanții legali/desemnați și se transmite de către contribuabil/plătitor, în termen de cel mult 5 zile de la data la care a luat naștere faptul generator al modificării declarației, în caz contrar acesta își asumă transmiterea de informații care intră sub incidența secretului fiscal, către terțe persoane.

(5) Persoanele fizice înrolate în sistemul de comunicare electronică dezvoltat de Ministerul Finanțelor/A.N.A.F pot opta pentru transmiterea declarației pe propria răspundere pentru a primi informații privind situația fiscală, aplicându-se în mod corespunzător prevederile prezentului articol.”

14. După articolul 82, se introduce un nou articol, art. 82¹, cu următorul cuprins:

”Articolul 82¹

Numărul de identificare digitală

(1) Orice persoană fizică care deține cod numeric personal poate solicita organului fiscal central alocarea unui număr de identificare digitală, atribuit în scop fiscal, care să fie utilizat la interacțiunea persoanei fizice cu sistemele digitale în care se solicită identificarea sa prin înscrierea codului numeric personal.

(2) Sistemele digitale, structura numărului de identificare digitală, precum și procedurile privind solicitarea, atribuirea și anularea acestuia se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

15. La articolul 83, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Odată cu solicitarea deschiderii unui cont bancar, a unui cont de plăți sau închirierea unei casete de valori, instituțiile de credit, **instituțiile de plată și instituțiile emitente de monedă electronică** transmit organului fiscal central solicitarea de atribuire a numărului de identificare fiscală sau, după caz, a codului de înregistrare fiscală, pentru persoanele fizice nerezidente sau pentru persoanele juridice care nu dețin cod de identificare fiscală. Pe baza datelor transmise, Ministerul Finanțelor atribuie numărul de identificare fiscală sau, după caz, codul de înregistrare fiscală, înregistrează fiscal persoana respectivă și comunică instituției de credit, **instituției de plată sau instituției emitente de monedă electronică** informația referitoare la înregistrarea fiscală în termen de 5 zile de la data solicitării atribuirii numărului de identificare fiscală sau, după caz, a codului de înregistrare fiscală. Totodată se emite certificatul de înregistrare fiscală, care se păstrează de către organul fiscal până la data ridicării de către contribuabil sau împuternicitul acestuia. În cazul în care solicitarea de atribuire a numărului de identificare fiscală sau, după caz, a codului de înregistrare fiscală se realizează prin intermediul aplicației online a A.N.A.F., numărul de identificare fiscală sau, după caz, codul de înregistrare fiscală se comunică instituției de credit, **instituției de plată sau instituției emitente de monedă electronică** prin aplicația online spre a fi înregistrat în evidențele informatice ale acesteia.”

16. La articolul 83, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4¹) cu următorul cuprins:

„(4¹) Organul fiscal central poate să înregistreze fiscal la solicitarea unei instituții de interes public, în scopul îndeplinirii atribuțiilor prevăzute de lege, o persoană nerezidentă care nu deține cod de identificare fiscală în sensul art. 82. Procedura de înregistrare fiscală a persoanei nerezidente se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

17. La articolul 83, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (6) cu următorul cuprins:
”**(6) O persoană nerezidentă care nu deține cod numeric personal și este subiect într-un raport juridic fiscal, se înregistrează fiscal și primește un număr de identificare fiscală unic pe care îl va utiliza pentru îndeplinirea obligațiilor fiscale.**”

18. La articolul 86, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹) cu următorul cuprins:
„**(2¹) În cazul contribuabilului/plătitorului nerezident, declarația de înregistrare fiscală trebuie să cuprindă și datele de identificare din țara de rezidență, inclusiv codul de identificare fiscală atribuit de țara de rezidență a sa.**”

19. La articolul 86, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Prin excepție de la dispozițiile alin. (1), în cazul în care solicitarea de atribuire a numărului de identificare fiscală se realizează potrivit art. 83 alin. (4), nu este necesară depunerea de către instituțiile de credit, **instituțiile de plată sau instituțiile emitente de monedă electronică** de acte doveditoare cu privire la informațiile cuprinse în solicitare. Organele fiscale pot solicita Oficiului Național al Registrului Comerțului sau instituțiilor de credit, **instituțiilor de plată sau instituțiilor emitente de monedă electronică** să pună la dispoziția acestora documente justificative ale informațiilor cuprinse în solicitarea de atribuire a numărului de identificare fiscală sau a codului de înregistrare fiscală, după caz.”

20. După articolul 92, se introduce un nou articol, art. 92¹, cu următorul cuprins:

”Articolul 92¹

Identificatorul nefiscal

(1) În relația cu organul fiscal central, orice persoană sau entitate care nu este subiect într-un raport juridic fiscal și care are obligația sau optează pentru îndeplinirea unor obligații stabilite de lege, solicită atribuirea unui identificator nefiscal.

(2) Cererea prin care se solicită atribuirea identificatorului nefiscal cuprinde: datele de identificare a solicitantului, datele de identificare a împuternicitului, precum și informații privind motivul solicitării.

(3) Structura identificatorului nefiscal, precum și procedurile privind solicitarea, atribuirea și anularea identificatorului nefiscal se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(4) Identificatorul nefiscal nu reprezintă cod de identificare fiscală conform titlului IV “Înregistrarea fiscală” din prezenta lege.”

21. La articolul 121, alineatul (1¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1¹) Prin excepție de la alin. (1), în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, contribuabilii/plătitorii pot fi selectați în mod aleatoriu pentru efectuarea unei acțiuni de inspecție fiscală. Termenii și condițiile în care se realizează selectarea aleatorie se stabilesc prin ordin al președintelui ANAF. Într-un an calendaristic, procentul maximal de contribuabili/plătitori selectați în mod aleatoriu nu poate depăși 10% din totalul contribuabililor/plătitorilor selectați pentru efectuarea inspecției fiscale în anul respectiv. Depășirea procentului de 10% reprezintă abatere disciplinară, iar conducătorul organului de inspecție fiscală are obligația să ia măsuri de sancționare a persoanelor vinovate.”

22. La articolul 122, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) În cazul prevăzut la alin. (2), după primirea avizului de inspecție fiscală, contribuabilul/plătitorul poate solicita, o singură dată, pentru motive justificate, amânarea datei de începere a inspecției fiscale. Amânarea se aprobă sau se respinge prin decizie emisă de conducătorul organului de inspecție fiscală care se comunică contribuabilului. În cazul în care cererea de amânare a fost admisă, în decizie se menționează și data la care a fost reprogramată inspecția fiscală.”

23. La articolul 127, alineatele (1) și (3) - (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Conducătorul **organului de** inspecție fiscală competent poate decide suspendarea unei inspecții fiscale în oricare din următoarele situații și numai dacă apariția acestei situații împiedică finalizarea inspecției fiscale:

- a) pentru desfășurarea unuia sau mai multor controale încrucișate în legătură cu actele și operațiunile efectuate de contribuabilul/plătitorul supus inspecției fiscale;
- b) pentru ducerea la îndeplinire a măsurilor dispuse de organul de inspecție fiscală, inclusiv în situația în care acestea privesc elaborarea și prezentarea dosarului prețurilor de transfer;
- c) pentru emiterea unei decizii a Comisiei fiscale centrale;
- d) pentru efectuarea unei expertize, potrivit art. 63;
- e) pentru efectuarea de cercetări specifice în vederea identificării unor persoane sau stabilirii realității unor tranzacții;
- f) pentru solicitarea de informații sau documente de la autorități, instituții ori terți, inclusiv de la autorități fiscale din alte state, în legătură cu obiectul inspecției fiscale;
- g) pentru finalizarea unor acțiuni de control fiscal efectuate în condițiile legii la același contribuabil/plătitor care pot influența rezultatele inspecției fiscale;
- h) pentru efectuarea verificărilor la ceilalți membri ai grupului fiscal/grupului fiscal unic, definite potrivit Codului fiscal;
- i) atunci când, în scopul valorificării informațiilor rezultate din alte acțiuni de inspecție fiscală sau obținute de la alte autorități ori de la terți, se impune începerea de îndată a unei inspecții fiscale la un alt contribuabil/plătitor;
- j) în situația în care organul de inspecție fiscală este sesizat sau i se aduce la cunoștință, în timpul inspecției fiscale că împotriva contribuabilului/plătitorului se află în desfășurare o procedură judiciară în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare care fac obiectul inspecției fiscale sau în situația în care documentele financiar-contabile ale contribuabilului au fost ridicate de organul de urmărire penală, fără a putea fi puse la dispoziția organului de inspecție fiscală;
- k) în alte cazuri temeinic justificate.

(...)

(3) Conducătorul **organului de** inspecție fiscală poate decide suspendarea unei inspecții fiscale la cererea justificată a contribuabilului/plătitorului. În acest caz, suspendarea nu poate fi mai mare de 3 luni.

(4) Conducătorul **organului de** inspecție fiscală poate decide suspendarea unei inspecții fiscale în situația în care soluționarea contestației formulate împotriva unui act administrativ fiscal emis anterior sau a unei acțiuni în contencios-administrativ, pentru același contribuabil/plătitor, poate influența rezultatele

inspecției fiscale în curs. În acest caz, inspecția fiscală se reia după emiterea deciziei de soluționare a contestației sau după data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești.

(5) Ori de câte ori conducătorul **organului de** inspecție fiscală decide suspendarea inspecției fiscale, se emite o decizie de suspendare care se comunică contribuabilului/plătitorului. Suspendarea începe de la data prevăzută în decizie. În cazul în care în decizie nu este prevăzută o astfel de dată, suspendarea începe de la data comunicării deciziei de suspendare.”

24. La articolul 137¹, alineatele (2), (3) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Procesul-verbal de control prevăzut la alin. (1) constituie mijloc de probă în sensul prevederilor art. 55, inclusiv în situația în care în conținutul său sunt prezentate consecințele fiscale ale neregulilor constatate.

(3) Contribuabilul/Plătitorul își poate exprima punctul de vedere față de constatările menționate în procesul-verbal de control în termen de 5 zile lucrătoare de la comunicare.

(...)

(5) În măsura în care din analiza prevăzută la alin. (4) reiese că este necesară refacerea controlului și/sau a procesului-verbal de control, după caz, conducătorul structurii dispune măsurile necesare conform celor constatate.”

25. La articolul 149, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alin. (7), cu următorul cuprins:

„(7) În situația în care constatările efectuate cu ocazia verificării documentare pot întruni elementele constitutive ale unei infracțiuni în condițiile prevăzute de legea penală, sunt aplicabile în mod corespunzător dispozițiile art. 132. În acest caz, prin excepție de la alin. (2), organul fiscal care efectuează verificarea documentară nu emite decizie de impunere.”

26. La art. 153, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

”(4) In cazul in care pentru același debitor și pentru aceleași obligații fiscale, sunt emise mai multe titluri executorii reprezentate de titluri de creanță devenite executorii sau hotărâri judecătorești definitive, în evidența creanțelor fiscale se înregistrează obligația fiscală datorată de debitor o singură dată, iar executarea silită se poate realiza pentru oricare din titlurile executorii emise pe numele debitorului. În situația în care cuantumul obligațiilor fiscale din titlurile executorii diferă, organul fiscal înregistrează în evidența creanțelor fiscale și diferențele de obligații fiscale din titlul executoriu care conține suma mai mare.”

27. La articolul 156, după alineatul (4) se introduc șase noi alineate, alin. (5) - (10), cu următorul cuprins:

”(5) În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, declarate de contribuabil/plătitor după expirarea termenului prevăzut de lege, termenul de plată al acestora este data depunerii declarației fiscale la organul fiscal.

(6) Contribuabilul/plătitorul persoană juridică poate opta pentru plata recurentă a obligațiilor fiscale declarate, a ratelor cuprinse în graficele de eşalonare, precum și a altor obligații care reprezintă condiție de menținere a valabilității înlesnirii la plată acordate, prin **transmiterea** unei cereri, în format electronic, la organul fiscal central. Prin plată recurentă se înțelege debitarea

contului bancar,—cu sumele aferente achitării obligațiilor fiscale. În acest caz, organul fiscal comunică instituției de credit ordinul de debitare a contului bancar, în limita obligațiilor fiscale de plată ale acestuia, situație în care nu se calculează și nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere, până la data debitării contului bancar, pentru obligațiile fiscale stinse integral cu viramentele efectuate de instituțiile de credit. Prin excepție, nu se comunică ordinul de debitare în situația în care contribuabilul/plătitorul are sume de rambursat/de restituit în cuantum egal sau mai mare decât obligația fiscală nechitată.

(7) Pentru a opta pentru plata recurentă potrivit alin. (6), contribuabilul/plătitorul trebuie să nu înregistreze obligații fiscale/bugetare restante la data depunerii cererii de opțiune. În cazul în care organul fiscal competent constată că această condiție nu este îndeplinită de către contribuabil/plătitor, ulterior depunerii cererii prevăzute la alin. (6), acestuia i se ridică opțiunea de plată recurentă, caz în care organul fiscal notifică contribuabilul/plătitorul. În acest caz se calculează și se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale achitate cu întârziere față de termenul legal.

(8) După expirarea termenului de plată, reprezentantul legal/desemnat al contribuabilului/plătitorului va fi notificat în mod automat, prin modalitatea de comunicare aleasă în condițiile art. 80¹, cu privire la cuantumul total al obligațiilor fiscale neachitate. Ca urmare a informațiilor furnizate, reprezentantul legal/desemnat poate accepta plata obligațiilor fiscale prin ordinul de debitare a contului bancar, situație în care organul fiscal nu mai procedează la demararea măsurilor de executare silită prevăzute de lege.

(9) Despre debitarea conturilor bancare în condițiile alin. (6) - (8), contribuabilul/plătitorul, precum și reprezentantul legal/desemnat al acestuia, va fi informat despre acest fapt, prin mijloace electronice de comunicare la distanță. În cazul în care din cauza disponibilităților bănești insuficiente existente în aceste conturi, obligațiile fiscale datorate nu s-au stins integral, pentru diferența de obligații fiscale rămase nestinse se demarează procedura de executare silită.

(10) Procedura și condițiile în care se aplică prevederile alin. (6) - (9) se stabilesc prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

28. La articolul 157 alineatul (2), literele a) - b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) obligațiile fiscale pentru care s-au acordat și sunt în derulare înlesniri la plată, potrivit legii, dacă pentru acestea nu s-a împlinit termenul de plată prevăzut în actul de acordare a înlesnirii sau se află în termenul de plată prevăzut la art. 194 alin. (1) lit. d), precum și celelalte obligații fiscale, care sunt condiții de menținere a valabilității înlesnirilor la plată, dacă pentru acestea nu s-au împlinit termenele suplimentare astfel cum sunt prevăzute la art. 194 alin. (1) și **art. 200 alin. (2) lit. a) - c)**;

a¹) obligațiile fiscale pentru care s-au acordat și sunt în derulare înlesniri la plată, potrivit capitolului IV¹, dacă pentru acestea nu s-a împlinit termenul de plată prevăzut în decizia de eșalonare la plată sau se află în termenul de plată prevăzut la art. 209⁴ alin. (1) lit. d), precum și celelalte obligații fiscale, care sunt condiții de menținere a valabilității înlesnirilor la plată, dacă pentru acestea nu s-au împlinit termenele suplimentare astfel cum sunt prevăzute la art. 209⁴ alin. (1) și **art. 209¹⁰ alin. (2) lit. a) - c)**;

b) obligațiile fiscale stabilite în acte administrative fiscale a căror executare este suspendată în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, **precum și sumele reprezentând amenzi contravenționale pentru care s-au formulat plângeri în condițiile**

Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția amenzilor contravenționale pentru care legea prevede că plângerea contravențională nu suspendă executarea;”

29. La articolul 158, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alin. (7), cu următorul cuprins:
”(7) În situația în care organul fiscal central constată că, contribuabilul/plătitorul nu are depuse toate declarațiile de impunere, potrivit legii, acesta este notificat și se aplică în mod corespunzător prevederile art. 107. În acest caz, contribuabilul/plătitorul poate depune o nouă cerere de eliberare a certificatului de atestare fiscală după respectarea obligației de depunere a declarațiilor.”

30. La articolul 159, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Certificatul de atestare fiscală se emite de organul fiscal local, la solicitarea contribuabilului/plătitorului. Certificatul se emite și la solicitarea autorităților/instituțiilor publice în cazurile și în condițiile prevăzute de reglementările legale în vigoare, precum și la solicitarea notarului public.”

31. La articolul 160, după alineatul (7) se introduc trei noi alineate, alin. (7¹) - (7³), cu următorul cuprins:

”(7¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru înstrăinarea dreptului de proprietate asupra unor bunuri reprezentând clădiri și terenuri, proprietarul și persoana căreia i se transferă dreptul de proprietate asupra acestor bunuri, trebuie să prezinte certificatul de atestare fiscală emis de organul fiscal central.

(7²) În cazul în care în certificatul de atestare fiscală emis pe numele proprietarului, sunt cuprinse obligații fiscale/bugetare restante, acesta conține acordul organului fiscal central pentru înstrăinarea bunului cu menționarea contului în care se virează suma aferentă obligațiilor fiscale/bugetare datorate de către proprietar. În acest caz, notarul verifică, înainte de autentificarea actului de înstrăinare a dreptului de proprietate, existența dovezii plății obligațiilor fiscale/bugetare în contul indicat de organul fiscal central, până la concurența prețului de înstrăinare sau a obligațiilor fiscale/bugetare restante cuprinse în certificatul de atestare fiscală, după caz. În situația în care se încheie contract de donație, transferul dreptului de proprietate se realizează cu condiția ca donatorul să nu înregistreze obligații fiscale/bugetare restante conform certificatului de atestare fiscală emis de organul fiscal central.

(7³) În cazul în care persoana căreia i se transferă dreptul de proprietate înregistrează obligații fiscale/bugetare restante cuprinse în certificatul de atestare fiscală, notarul public transmite organului fiscal central, prin mijloace electronice de comunicare, o copie a titlului de proprietate încheiat ca urmare a transferului dreptului de proprietate.”

32. La articolul 160, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(8) Solicitarea și eliberarea certificatului de atestare fiscală potrivit alin. (2) și/sau (7¹) sau art. 159 alin. (1), precum și transmiterea documentelor prevăzute la alin. (5) - (7) și (7³) se fac prin mijloace electronice de comunicare conform unor proceduri care se aprobă, astfel:

a) prin ordin al ministrului finanțelor, cu avizul Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară și al Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România, pentru solicitările ce se depun la organul fiscal central, și respectiv, comunicările făcute către acesta;

b) prin ordin al ministrului dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene, cu avizul Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară și al Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România, pentru solicitările ce se depun la organul fiscal local și, respectiv, comunicările făcute către acesta.”

33. La articolul 163, alineatele (2) și (10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(2) În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central și organul fiscal local, debitorii **pot efectua** plata acestora într-un cont unic ori în conturile de venituri bugetare aferente fiecărui tip de obligație fiscală. Tipurile de obligații fiscale care se plătesc în contul unic se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F., în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central și prin ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației, în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local.

(...)

(10) Prin excepție de la prevederile alin. (3), în cazul în care debitorii beneficiază de înlesniri la plată potrivit reglementărilor legale în vigoare **și/sau** se află sub incidența legislației privind insolvența, distribuirea sumelor achitate în contul unic se efectuează de către organul fiscal competent, potrivit ordinii prevăzute la art. 165 alin. (1) sau (6) **ori (6¹)**, după caz, indiferent de tipul de creanță.”

34. La articolul 163, după alineatul (12) se introduce un nou alineat, alin. (13), cu următorul cuprins:

”(13) **Contribuabilii/plătitorii persoane juridice, asocieri și alte entități fără personalitate juridică și persoane fizice care desfășoară o profesie liberală sau exercită o activitate economică în mod independent, sunt obligate să plătească obligațiile fiscale/bugetare, precum și orice alte sume care se datorează bugetului general consolidat:**

a) prin decontare bancară, inclusiv internet banking, home banking, mobile banking sau alte mijloace de plată **indiferent de poziția debitorilor de încredințările de credite;**

b) prin intermediul cardurilor bancare.”

35. La articolul 165, alineatul (1¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (4) - (8), se sting cu prioritate sumele reprezentând ajutoare de stat și/sau de minimis individualizate în decizii de recuperare sau alte titluri de creanță/titluri executorii emise, după caz, de Comisia Europeană/entitățile ce dețin calitatea de furnizor sau de administrator de ajutor de stat sau de minimis/Consiliul Concurenței și dobânzile aferente datorate de la data plății ajutorului până la data recuperării sau a rambursării sale integrale.”

36. La articolul 165 alineatul (3), după litera c) se introduce o nouă literă, lit. c¹), cu următorul cuprins:

”c¹) în funcție de data depunerii la organul fiscal a declarațiilor de impunere depuse cu întârziere față de termenul legal, pentru obligații fiscale principale stabilite de contribuabil/plătitor prin [ce□e□;”

37. La articolul 165, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alin. (6¹), cu următorul cuprins:
„(6¹) Pentru debitorii care beneficiază de eșalonare la plată în temeiul prezentului cod și care se află în perioada de observație sau în procedura de reorganizare judiciară, după caz, ordinea de stingere este următoarea:

- a) ratele de eșalonare și/sau, după caz, obligațiile fiscale de a căror plată depinde menținerea valabilității eșalonării la plată și ale căror termene de plată se împlinesc;
- b) obligațiile fiscale cu termene de plată împlinite stabilite în planul de reorganizare judiciară aprobat și confirmat în condițiile legii, precum și obligațiile fiscale accesorii datorate pe perioada reorganizării, dacă în plan s-au prevăzut calcularea și plata acestora;
- c) sumele datorate în contul următoarelor rate din graficul de plată, până la concurența cu suma eșalonată la plată sau până la concurența cu suma achitată, după caz;
- d) alte obligații fiscale în afara celor prevăzute la lit. a)-c).”

38. La articolul 165, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul obligațiilor fiscale de plată stabilite de organele de **control fiscal**, precum și a amenzilor de orice fel, se stinge cu prioritate obligația fiscală sau amenda pe care o alege debitorul, **prin completarea numărului de evidență a plății în documentele de plată.**”

39. La articolul 165, după alineatul (8) se introduce o nou alineat, alin. (8¹), cu următorul cuprins:
„(8¹) Instrucțiunile de completare a numărului de evidență a plății, precum și situațiile în care acesta se poate completa pe documentele de plată se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

40. Articolul 166 se modifică și va avea următorul cuprins:

”Articolul 166

Reguli speciale privind stingerea creanțelor fiscale

Obligațiile fiscale înscrise în titluri executorii pentru care executarea silită este suspendată în condițiile art. 233 alin. (1) lit. a) și d), se sting prin orice modalitate prevăzută de prezentul cod, cu excepția celei prin executare silită.”

41. La articolul 168, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) În cazul în care, după decesul persoanei fizice sau încetarea persoanei juridice se stabilesc sume de restituit sau de rambursat, aceste sume se restituie sau se rambursează doar dacă există succesori ori alți titulari care au dobândit drepturile de rambursare sau de restituire în condițiile legii. **În situația în care nu există succesori ori alți titulari care să dobândească drepturile de rambursare sau restituire în condițiile legii, sumele de restituit sau de rambursat se fac venit la bugetul de stat, bugetele asigurărilor sociale sau la bugetul local, după caz.**”

42. La articolul 181, alineatele (2), (2¹) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

“(2) Penalitatea de nedeclarare stabilită potrivit alin. (1) se reduce cu 75%, dacă obligațiile fiscale principale stabilite prin decizie:

a) se sting prin plată și/sau compensare până la termenul prevăzut la art. 156 alin. (1);

b) sunt eşalonate la plată, în condițiile legii **sau sunt stinse conform art. 209¹ alin. (8) lit. g)**. În acest caz, reducerea se acordă la finalizarea eşalonării la plată.

(2¹) Ori de câte ori organul fiscal constată incidența prevederilor alin. (2), acesta comunică decizia **de reducere a penalităților de nedeclarare**.

(3) Penalitatea de nedeclarare prevăzută la alin. (1) este de **0,16% pe fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv, în cazul în care prejudiciul provine din obligații fiscale principale rezultate ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni prevăzute la art. 6¹, 8 sau 9 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare.**”

43. La articolul 184 alineatul (6), litera a) se abrogă.

44. La articolul 184, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Eșalonarea la plată nu se acordă nici pentru obligațiile fiscale în sumă totală mai mică de:

a) 50.000 lei, în cazul debitorilor care au calitatea de contribuabil mare;

b) 25.000 lei, în cazul debitorilor care au calitatea de contribuabil mijlociu;

c) 10.000 lei, în cazul celorlalte categorii de debitori, altele decât cele de la lit. a) și b), inclusiv persoanele fizice care desfășoară o profesie liberală sau exercită o activitate economică în mod independent;

d) 2.500 lei, în cazul debitorilor persoane fizice.”

45. La articolul 184, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alin. (9), cu următorul cuprins:

”(9) Prin derogare de la prevederile art. 1 alin. (2) din Legea nr. 268/2021 pentru înființarea Autorității Vamale Române și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, competența de aplicare a prevederilor prezentului capitol pentru creanțele vamale stabilite de către organele vamale competente prin titluri executorii, transmise spre recuperare organelor fiscale, revine organului fiscal central din subordinea A.N.A.F.”.

46. La articolul 186 alineatul (1), după litera e) se introduce o nouă literă, lit. f) cu următorul cuprins:

„f) să nu fi beneficiat de o eşalonare la plată acordată în temeiul prezentului capitol, care și-a pierdut valabilitatea. Prin excepție, dacă sumele rămase nestinse din eşalonarea la plată care și-a pierdut valabilitatea sunt stinse până la data soluționării cererii de eşalonare la plată, condiția se consideră îndeplinită.”

47. La articolul 186, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

„(5) Prin excepție de la alin. (1) lit. c), debitorii care se află în perioada de observație sau în procedura de reorganizare judiciară, pot beneficia de eşalonare la plată pe o perioadă de cel mult 6 luni în condițiile prezentului capitol, pentru obligațiile fiscale restante, altele decât cele înscrise la masa credală.”

48. La articolul 192 alineatul (3), după litera e) se introduce o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:

„f) debitorul datorează obligații fiscale/bugetare restante reprezentând ajutor de stat și/sau de minimis de recuperat acordat din surse sau resurse de stat ori gestionate de stat, inclusiv dobânzile aferente datorate de la data plății ajutorului până la data recuperării sau a rambursării sale integrale.”

49. La articolul 193 alineatul (6), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

”d) încheierea unui contract de ipotecă sau gaj în favoarea organului fiscal competent pentru executarea obligațiilor fiscale ale debitorului pentru care există un acord de eșalonare la plată, având ca obiect bunuri proprietate a unei terțe persoane.”

50. La articolul 193 alineatul (16) se abrogă.

51. La articolul 193 alineatele (15), (21), (22) și (24) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(15) În scopul constituirii garanției sub forma prevăzută la alin. (6) lit. c) și d), dacă bunurile sunt ipotecate/gajate în favoarea altor creditori, valoarea acestor bunuri trebuie să acopere valoarea pentru care s-a constituit ipoteca/gajul, precum și sumele eșalonate la plată, dobânzile datorate pe perioada eșalonării la plată, plus un procent de până la 16% din sumele eșalonate la plată, în funcție de perioada de eșalonare la plată.

(...)

(21) În cazul în care, pe parcursul derulării eșalonării la plată, garanția constituită potrivit **alin. (6) lit. c) și d) și alin. (15)** se execută de către un alt creditor, iar sumele distribuite din valorificare, în favoarea organului fiscal competent, nu acoperă valoarea garanțiilor prevăzute la alin. (13), debitorul are obligația reîntregirii acesteia, pentru obligațiile fiscale rămase nestinse din eșalonarea la plată.

(22) În cazul în care, pe parcursul derulării eșalonării la plată, bunul care face obiectul garanției constituite potrivit alin. (6) lit. d) și **alin. (15)** se execută de către organul fiscal pentru obligațiile de plată ale garantului, debitorul are obligația constituirii de garanții pentru obligațiile fiscale rămase nestinse din eșalonarea la plată. În acest caz, până la constituirea garanției, sumele rămase după efectuarea distribuirii sunt indisponibilizate în favoarea organului fiscal, urmând a stinge obligațiile rămase din eșalonarea la plată dacă garanția nu este constituită în termenul prevăzut la art. 194 alin. (1) lit. m).

(...)

(24) În cazul în care, pe parcursul eșalonării la plată, bunurile care fac obiectul garanției constituite potrivit alin. (6) lit. c) și d), precum și alin. (15) s-au degradat ori dreptul de proprietate a acestor bunuri s-a modificat prin hotărâri judecătorești care constituie titluri executorii, la solicitarea organului fiscal central, debitorul are obligația reconstituirii garanțiilor pentru obligațiile fiscale rămase nestinse din eșalonarea la plată dacă celelalte garanții nu sunt îndeplătore.”

52. La articolul 194 alineatul (1), literele e) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) să se achite obligațiile fiscale administrate de organul fiscal, nestinse la data comunicării deciziei de eșalonare la plată și care nu fac obiectul eșalonării la plată, în termen de cel mult **90** de zile de la data

comunicării acestei decizii sau până la finalizarea eşalonării la plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eşalonarea la plată potrivit art. 195;

f) să se achite creanțele stabilite de alte organe decât organele fiscale și transmise spre recuperare organelor fiscale, precum și amenzile de orice fel, pentru care au fost comunicate somații după data comunicării deciziei de eşalonare la plată, în cel mult **90** de zile de la comunicarea somației sau până la finalizarea eşalonării la plată în situația în care termenul de **90** de zile se împlinește după data stingerii în totalitate a obligațiilor fiscale eşalonate la plată, cu excepția situației în care contribuabilul a solicitat eşalonarea potrivit art. 195;”

53. La articolul 194 alineatul (1), litera k) se modifică și va avea următorul cuprins:

„k) să nu intre sub incidența uneia dintre situațiile prevăzute la art. 186 alin. (1) lit. c) și d), **cu excepția debitorului care beneficiază de eşalonare la plată potrivit art. 186 alin. (5) și pentru care s-a dispus intrarea în procedura falimentului;**”.

54. La articolul 194 alineatul (1), litera q) se modifică și va avea următorul cuprins:

„q) să se achite sumele stabilite prin decizii de recuperare **sau alte titluri de creanță/titluri executorii**, reprezentând ajutoare de stat și/sau de minimis emise de către entitățile ce dețin calitatea de furnizor sau de administrator de ajutor de stat sau de minimis, inclusiv obligațiile accesorii aferente, datorate de la data plății ajutorului până la data recuperării sau a rambursării sale integrale, în maximum 3 zile de la data comunicării deciziei/**titlului de creanță/titlului executoriu;**”

55. La articolul 194 alineatul (1), după litera s) se introduce o nouă literă, lit. ș), cu următorul cuprins:

„ș) să se achite creanțele bugetare individualizate prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală, pentru care au fost comunicate înștiințări de plată după data comunicării deciziei de eşalonare la plată, în cel mult **30** de zile de la comunicarea acestor înștiințări sau până la finalizarea eşalonării la plată în situația în care termenul de **30** de zile se împlinește după data stingerii în totalitate a obligațiilor fiscale eşalonate la plată, cu excepția situației în care contribuabilul a solicitat eşalonarea potrivit art. 195.”

56. La articolul 195 alineatul (1) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Pe perioada de valabilitate a eşalonării, decizia de eşalonare la plată poate fi modificată la cererea debitorului prin includerea în eşalonare a următoarelor obligații fiscale cuprinse în certificatul de atestare fiscală emis de organul fiscal competent:

a) obligațiile fiscale de a căror plată depinde menținerea valabilității eşalonării la plată, prevăzute la art. 194 alin. (1) lit. a) - c), e) - j), n) și ș);

b) obligațiile fiscale prevăzute la art. 200 alin. (2), **lit. a)**”.

57. La art. 195, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(3) Cererea se depune până la împlinirea termenului prevăzut la art. 194 alin. (1) lit. a) - c), e) - j), n) sau ș), după caz, ori până la împlinirea termenului prevăzut la art. 200 alin. (2) **lit. a)** și se soluționează de organul fiscal competent prin decizie de modificare a deciziei de eşalonare la plată sau decizie de respingere, după caz, **aplicându-se în mod corespunzător prevederile art. 186, alin. (1) sau art. 192**

alin. (3), după caz. Perioada de eşalonare la plată se stabileşte de organul fiscal competent în funcţie de cuantumul obligaţiilor fiscale rămase de plată din eşalonarea la plată aflată în derulare, precum şi al celor care fac obiectul modificării acesteia şi de capacitatea financiară de plată a debitorului, dar nu poate fi mai mare decât perioada rămasă din eşalonarea la plată deja aprobată.”

58. La articolul 199, alineatul (1) se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(1) Eşalonarea la plată îşi pierde valabilitatea la data la care nu sunt respectate dispoziţiile art. 194 alin. (1) şi art. 195 alin. (10) **şi art. 200 alin. (2) lit. a) - c).** Organul fiscal competent emite o decizie de constatare a pierderii valabilităţii eşalonării la plată, care se comunică debitorului.”

59. Articolul 200 se modifică şi va avea următorul cuprins:

”Articolul 200

Menţinerea eşalonării la plată

(1) Debitorul poate solicita organului fiscal competent menţinerea unei eşalonări a cărei valabilitate a fost pierdută din cauza nerespectării condiţiilor prevăzute la alin. (2) şi la art. 194 alin. (1), cu excepţia cazului în care eşalonarea a fost pierdută ca urmare a nerespectării condiţiei prevăzute la art. 194 alin. (1) lit. k) **şi p - s), precum şi în situaţia în care debitorul datorează sume reprezentând ajutoare de stat sau de minimis stabilite prin decizii de recuperare sau alte titluri de creanţă/titluri executorii primite de către organul fiscal până la data emiterii deciziei de menţinere a valabilităţii eşalonării la plată, după caz, o singură dată într-un an calendaristic, sau fracţie de an calendaristic, dacă depune o cerere în acest scop înainte de executarea garanţiei de către organul fiscal competent sau înainte de stingerea tuturor obligaţiilor fiscale care au făcut obiectul eşalonării la plată, după caz. Cererea se soluţionează prin emiterea unei decizii de menţinere a valabilităţii eşalonării sau a unei decizii de respingere, după caz, aplicându-se în mod corespunzător prevederile art. 186, alin. (1) şi alin. (4) sau art. 192 alin. (3), după caz. Perioada de eşalonare la plată se stabileşte de organul fiscal competent în funcţie de cuantumul obligaţiilor fiscale rămase din eşalonarea la plată a cărei valabilitate a fost pierdută şi de capacitatea financiară de plată a debitorului, dar nu poate fi mai mare decât perioada rămasă din eşalonarea la plată a cărei valabilitate a fost pierdută.**

(2) Pentru menţinerea valabilităţii eşalonării, debitorul are obligaţia să achite:

a) obligaţiile fiscale exigibile de la data comunicării deciziei de pierdere a valabilităţii eşalonării până la data comunicării deciziei de menţinere a valabilităţii eşalonării, cu excepţia celor care au făcut obiectul eşalonării a cărei valabilitate a fost pierdută, în termen de 90 de zile de la data comunicării deciziei. Prevederile art. 194 **alin. (2) şi (3)** sunt aplicabile în mod corespunzător;

b) **obligaţiile fiscale reprezentând accize exigibile la data comunicării deciziei de menţinere a valabilităţii eşalonării, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei. Prevederile art. 194 alin. (2) şi (3) sunt aplicabile în mod corespunzător;**

c) **obligaţiile fiscale restante care au fost condiţie de menţinere a valabilităţii eşalonării la plată potrivit art. 194 alin. (1), cu excepţia celor prevăzute la lit. d) a aceluiaşi articol, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei de menţinere a valabilităţii eşalonării. Prevederile art. 194 alin. (2) şi (3) sunt aplicabile în mod corespunzător;**

d) obligațiile fiscale/bugetare care reprezintă ajutor de stat și/sau de minimis de recuperat acordat din surse sau resurse de stat ori gestionate de stat, până la data emiterii deciziei de menținere a valabilității eșalonării la plată;

e) obligațiile fiscale restante reprezentând accize care au fost condiție de menținere a valabilității eșalonării la plată, până la data emiterii deciziei de menținere a valabilității eșalonării la plată.”

60. La articolul 203, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Pentru sumele care fac obiectul eșalonării la plată a obligațiilor fiscale, precum și pentru obligațiile prevăzute la art. 194 alin. (1) lit. a) - c), e) - j), n), s), ș) și art. 200 alin. (2) **lit. a) - c)**, nu începe sau se suspendă, după caz, procedura de executare silită, de la data comunicării deciziei de eșalonare la plată. În cazul obligațiilor prevăzute la art. 194 alin. (1) lit. f), executarea silită se suspendă după comunicarea somației.”

61. La articolul 206, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Prevederile art. 208 se aplică în mod corespunzător pentru penalitățile de întârziere și pentru un procent de 50% din dobânzile cuprinse în certificatul de atestare fiscală. **Prin excepție, nu se amână în vederea anulării unui procent de 50% din dobânzile cuprinse în certificatul de atestare fiscală pentru obligațiile bugetare care reprezintă fonduri europene sau fonduri publice naționale aferente fondurilor europene.”**

62. La articolul 207, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) În cazul constituirii garanției sub forma prevăzută la art. 193 alin. (6) lit. a) și b), la solicitarea debitorului, organul fiscal poate solicita **unității trezoreriei statului sau** emitentului scrisorii de garanție/poliței de asigurare de garanție executarea garanției pentru stingerea ratelor de eșalonare **la termenele de plată prevăzute la art. 194 alin. (1) lit. d).**”

63. La articolul 209¹ alineatul (6), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) obligațiile fiscale care **reprezintă condiție de menținere a valabilității unei eșalonări la plată** acordate în temeiul capitolului I – „Înlesniri la plată pentru obligațiile bugetare datorate după data declarării stării de urgență, administrate de organul fiscal central” din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 181/2020, cu modificările și completările ulterioare;”

64. La articolul 209¹ alineatul (6), litera i) se abrogă.

65. La articolul 209¹ alineatul (8), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) să nu se afle în procedura **insolvenței;**”

66. La articolul 209¹ alineatul (8), după litera e) se introduc două noi litere, literele f) și g), cu următorul cuprins:

„f) să nu fi beneficiat de o eșalonare la plată acordată în temeiul prezentului capitol sau potrivit capitolului I – „Înlesniri la plată pentru obligațiile bugetare datorate după data declarării stării de urgență, administrate de organul fiscal central” din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.

181/2020, cu modificările și completările ulterioare, care și-a pierdut valabilitatea. Prin excepție, dacă sumele rămase nestinse din eșalonarea la plată care și-a pierdut valabilitatea sunt stinse până la data depunerii cererii de eșalonare la plată, condiția se consideră îndeplinită;

g) să achite, în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la data eliberării certificatului de atestare fiscală, un procent de 15% din obligațiile fiscale restante ce pot face obiectul eșalonării la plată, cuprinse în acesta.”

67. La articolul 209¹, după alineatul (12) se introduce un nou alineat, alin. (13), care va avea următorul cuprins:

”(13) Prin derogare de la prevederile art. 1 alin. (2) din Legea nr. 268/2021, cu modificările și completările ulterioare, competența de aplicare a prevederilor prezentului capitol pentru creanțele vamale stabilite de către organele vamale competente prin titluri executorii, transmise spre recuperare organelor fiscale, revine organului fiscal central din subordinea A.N.A.F.”.

68. La articolul 209², alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(2) Certificatul de atestare fiscală se eliberează în termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii, inclusiv în cazul cererilor depuse de debitorii persoane fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere.”

69. La articolul 209³, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(1) Cererea debitorului se soluționează de organul fiscal în termen de 20 zile lucrătoare de la data înregistrării acesteia, prin decizie de eșalonare la plată ori decizie de respingere, după caz.”

70. La articolul 209³ alineatul (4), după litera d) se introduce o nouă literă, lit. e), cu următorul cuprins:

„e) debitorul datorează obligațiile fiscale/bugetare restante reprezentând ajutor de stat și/sau de minimis de recuperat acordat din surse sau resurse de stat ori gestionate de stat, inclusiv dobânzile aferente datorate de la data plății ajutorului până la data recuperării sau a rambursării sale integrale.”

71. La articolul 209⁴ alineatul (1), literele e), f) și n) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) să se achite obligațiile fiscale administrate de organul fiscal nestinse la data comunicării deciziei de eșalonare la plată și care nu fac obiectul eșalonării la plată, în termen de cel mult 90 de zile de la data comunicării acestei decizii, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eșalonarea potrivit art. 209⁵ alin. (2);

f) să se achite obligațiile stabilite de alte organe decât organele fiscale și transmise spre recuperare organelor fiscale, precum și amenzile de orice fel pentru care au fost comunicate somații după data comunicării deciziei de eșalonare la plată, în cel mult 90 de zile de la comunicarea somației, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eșalonarea potrivit art. 209⁵ alin. (2);

(...)

n) să se achite sumele stabilite prin decizii de recuperare sau alte titluri de creanță/titluri executorii, reprezentând ajutoare de stat și/sau de minimis emise de către entitățile ce dețin calitatea de furnizor sau

de administrator de ajutor de stat sau de minimis, inclusiv **obligățiile accesorii** aferente, datorate de la data plății ajutorului până la data recuperării sau a rambursării sale integrale, în maximum 3 zile de la data comunicării deciziei/titlului de creanță/titlului executoriu;”

72. La articolul 209⁴ alineatul (1), litera q) se modifică și va avea următorul cuprins:

„q) să se achite creanțele bugetare individualizate prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală, pentru care au fost comunicate înștiințări de plată după data comunicării deciziei de eșalonare la plată, în cel mult 30 de zile de la comunicarea acestor înștiințări sau până la finalizarea eșalonării la plată în situația în care termenul de 30 de zile se împlinește după data stingerii în totalitate a obligațiilor fiscale eșalonate la plată, cu excepția situației în care contribuabilul a solicitat eșalonarea potrivit art. 209⁵ alin. (2).”

73. La articolul 209⁵ alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(1) Pe perioada de valabilitate a eșalonării, decizia de eșalonare la plată poate fi modificată la cererea debitorului prin includerea în eșalonare a următoarelor obligații fiscale cuprinse în certificatul de atestare fiscală emis de organul fiscal:

a) obligațiile fiscale de a căror plată depinde menținerea valabilității eșalonării la plată, prevăzute la art. 209⁴ alin. (1) lit. a) - c), e) - i), l) și q);

b) obligațiile fiscale prevăzute la art. 209¹⁰ alin. (2) **lit. a)**, cu excepția sumelor de natura celor prevăzute la art. 209⁴ alin. (1) lit. j).

74. La articolul 209⁵, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(2) Debitorul poate depune o singură cerere de modificare a deciziei de eșalonare la plată pe perioada de valabilitate a eșalonării la plată. Pentru obligațiile fiscale prevăzute la alin. (8) și (9) și la art. 209⁴ alin. (1) lit. h) și i) debitorul poate depune cererea de modificare a deciziei de eșalonare la plată ori de câte ori este necesar. Prin cerere se poate solicita modificarea deciziei de eșalonare la plată prin includerea tuturor obligațiilor fiscale ce reprezintă condiție de menținere a valabilității eșalonării la plată la data depunerii cererii, cu excepția celor pentru care art. 209⁴ alin. (1) nu prevede posibilitatea debitorului de a solicita eșalonarea la plată.

(3) Cererea se depune până la împlinirea termenului prevăzut la art. 209⁴ alin. (1) lit. a) - c), e) - i), l) sau q), după caz, ori până la împlinirea termenului prevăzut la art. 209¹⁰ alin. (2) **lit. a)** și se soluționează de organul fiscal, în termen de 5 zile lucrătoare, prin decizie de modificare a deciziei de eșalonare la plată sau decizie de respingere, după caz, **aplicându-se în mod corespunzător prevederile art. 209¹ alin. (8), cu excepția lit. g), sau art. 209³ alin. (4), după caz.”**

75. La articolul 209⁹, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(1) Eșalonarea la plată își pierde valabilitatea la data la care nu sunt respectate dispozițiile art. 209⁴ alin. (1), art. 209⁵ alin. (7) și art. 209¹⁰ alin. (2) **lit. a) - c)**. Organul fiscal emite o decizie de constatare a pierderii valabilității eșalonării la plată, care se comunică debitorului.”

76. Articolul 209¹⁰ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Articolul 209¹⁰

Menținerea eșalonării la plată

(1) Debitorul poate solicita organului fiscal menținerea unei eșalonări a cărei valabilitate a fost pierdută din cauza nerespectării condițiilor prevăzute la alin. (2), precum și la art. 209⁴ alin. (1) lit. a) - j), l) și q), **precum și în situația în care debitorul datorează sume reprezentând ajutoare de stat sau de minimis stabilite prin decizii de recuperare sau alte titluri de creanță/titluri executorii primite de către organul fiscal până la data emiterii deciziei de menținere a valabilității eșalonării la plată, după caz, o singură dată pe perioada de valabilitate a eșalonării la plată, dacă depune o cerere în acest scop, înainte de stingerea în totalitate a obligațiilor fiscale care au făcut obiectul eșalonării la plată. Cererea se soluționează, în termen de 5 zile lucrătoare, prin emiterea unei decizii de menținere a valabilității eșalonării, cu păstrarea perioadei de eșalonare aprobate inițial sau a unei decizii de respingere, după caz, aplicându-se în mod corespunzător prevederile art. 209¹ alin. (8), cu excepția lit. g), sau art. 209³ alin. (4), după caz.**

(2) Pentru menținerea valabilității eșalonării, debitorul are obligația să achite:

a) obligațiile fiscale exigibile de la data comunicării deciziei de pierdere a valabilității eșalonării până la data comunicării deciziei de menținere a valabilității eșalonării, cu excepția celor care au făcut obiectul eșalonării a cărei valabilitate a fost pierdută, în termen de 90 de zile de la data comunicării deciziei. Prevederile art. 209⁴ alin. (2) și (3) sunt aplicabile în mod corespunzător;

b) obligațiile fiscale prevăzute la art. 209¹ alin. (6) lit. h) și j), exigibile la data comunicării deciziei de menținere a valabilității eșalonării, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării acestei decizii. Prevederile art. 209⁴ alin. (2) și (3) sunt aplicabile în mod corespunzător;

c) obligațiile fiscale restante care au fost condiție de menținere a valabilității eșalonării la plată potrivit art. 209⁴ alin. (1), cu excepția celor prevăzute la lit. d) a aceluiași articol, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei de menținere a valabilității eșalonării. Prevederile art. 209⁴ alin. (2) și (3) sunt aplicabile în mod corespunzător;

d) obligațiile fiscale/bugetare care reprezintă ajutor de stat și/sau de minimis de recuperat acordat din surse sau resurse de stat ori gestionate de stat, până la data emiterii deciziei de menținere a valabilității eșalonării la plată;

e) obligațiile fiscale restante prevăzute la art. 209¹ alin. (6) lit. h) și j) care au fost condiție de menținere a valabilității eșalonării la plată, până la data emiterii deciziei de menținere a valabilității eșalonării la plată.”

77. La articolul 209¹¹, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Pentru sumele care fac obiectul eșalonării la plată a obligațiilor fiscale, precum și pentru obligațiile prevăzute la art. 209⁴ alin. (1) lit. a) - c), e) – j), l), p), q) și art. 209¹⁰ alin. (2) lit. a) - c), nu începe sau se suspendă, după caz, procedura de executare silită, de la data comunicării deciziei de eșalonare la plată. În cazul obligațiilor prevăzute la art. 209⁴ alin. (1) lit. f), executarea silită se suspendă după comunicarea somației.”

78. La articolul 209¹², alineatul (2) se abrogă.

79. La articolul 219, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:
„(3) Sumele prevăzute la alin. (2) se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța, dacă legea nu dispune altfel.”

80. La articolul 220, alineatele (10) și (14) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(10) În cazul în care, potrivit legii, s-a dispus atragerea răspunderii membrilor organelor de conducere, potrivit prevederilor legislației privind insolvența, și pentru creanțe fiscale, prin derogare de la prevederile art. 173 din Legea nr. 85/2014, **recuperarea** se efectuează potrivit dispozițiilor prezentului cod, de către organul de executare silită prevăzut de acesta. În situația în care atragerea răspunderii privește atât creanțe fiscale administrate de organul fiscal central, cât și creanțe fiscale administrate de organul fiscal local, competența aparține organului fiscal care deține creanța fiscală mai mare. În acest caz, organul de executare silită distribuie sumele realizate, **diminuate cu cheltuielile de executare silită, astfel:**

a) **în contul debitorului, urmând ca administratorul/lichidatorul judiciar să le distribuie potrivit ordinii prevăzute de Legea nr. 85/2014, cu modificările și cu completările ulterioare, în cazul în care atragerea răspunderii s-a pronunțat până la închiderea procedurii falimentului a debitorului;**

b) **potrivit ordinii prevăzute de Legea nr. 85/2014, cu modificările și cu completările ulterioare, în temeiul tabelului definitiv consolidat de creanțe actualizat cu sumele distribuite pe parcursul derulării procedurii falimentului, pus la dispoziția sa de către lichidatorul judiciar, în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești definitive de atragere a răspunderii membrilor organelor de conducere, în cazul în care aceasta s-a pronunțat la închiderea procedurii falimentului. Odată cu tabelul definitiv consolidat de creanțe, lichidatorul judiciar comunică și conturile celorlalți creditori, alții decât organul de executare, în care trebuie să se distribuie sumele realizate din recuperare potrivit prezentului alineat. Sumele distribuite pentru recuperarea creanțelor fiscale se virează în contul prevăzut la art. 266 alin. (4).**

(...)

(14) Prevederile alin. (13) nu se aplică în următoarele situații:

a) dacă valoarea bunurilor debitorului acoperă doar creanțele altor creditori care dețin garanții cu un rang prioritar față de creditorul fiscal;

b) dacă executarea silită pornită de executorul judecătoresc se află într-o etapă avansată.”

81. La articolul 226, după alineatul (13) se introduce un nou alineat, alineatul (14), care va avea următorul cuprins:

”(14) Instituțiile publice prevăzute la alin. (10) și (11), cu excepția instanțelor judecătorești, au obligația transmiterii titlurilor executorii spre recuperare organelor fiscale centrale, prin sistemul informatic Patrimven, aplicându-se în mod corespunzător prevederile art. 69.”

82. La articolul 227¹, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

”(1¹) Prin excepție de la prevederile art. 230 alin. (1) și art. 230¹, organul fiscal continuă măsurile de executare silită prin sechestrarea bunurilor, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la comunicarea somației, dacă debitorul prezintă risc fiscal mare de neplată, respectiv se află într-una din următoarele situații:

a) valoarea obligațiilor fiscale restante depășește valoarea prag de 40.000 lei;

b) raportul dintre valoarea obligațiilor fiscale restante și valoarea patrimoniului înregistrat în situațiile financiare anuale sau în documentele contabile este mai mare de 50%.”

83. Articolul 229 se modifică și va avea următorul cuprins:

”Articolul 229

Precizarea naturii obligațiilor fiscale

(1) În toate actele de executare silită, inclusiv în înștiințarea debitorului privind înființarea popririi, trebuie să se indice doar cuantumul total al obligațiilor fiscale ce fac obiectul executării silite, fără a se mai menționa natura acestora. În actele de executare silită se fac precizări cu privire la posibilitatea contribuabililor de a solicita situația fiscală prin sistemul de comunicare electronică dezvoltat de Ministerul Finanțelor/A.N.A.F., prevăzut la art. 79 sau de la organul fiscal competent, după caz.

(2) Prin excepție de la alin. (1), în actele de executare reprezentate de somație și titlu executoriu se menționează atât natura, cât și cuantumul obligațiilor fiscale ce fac obiectul executării silite.”

84. La articolul 232, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

”(5) Evaluarea bunurilor de către experți evaluatori independenți se realizează în cel mult 30 de zile de la data primirii solicitării din partea organului de executare silită. În situația în care evaluarea bunurilor nu poate fi efectuată întrucât debitorul/persoana răspunzătoare nu este găsit/găsită la domiciliul fiscal ori la locul unde se află acestea sau debitorul/persoana răspunzătoare nu pune la dispoziție bunurile pentru a fi evaluate, expertul evaluator independent comunică acest fapt organului de executare silită, în vederea aplicării prevederilor referitoare la sancționarea sau sesizarea organelor de cercetare penală, după caz, potrivit legii ”

85. La articolul 233, alineatele (7) - (10) se abrogă.

86. La articolul 234, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Măsurile de executare silită aplicate în condițiile prezentului cod se ridică prin decizie întocmită în cel mult două zile de la data la care a încetat executarea silită, de către organul de executare silită. Nerespectarea termenului atrage răspunderea potrivit art. 341 alin. (2). În cazul debitorilor decedați sau radiați din registrele în care au fost înregistrați potrivit legii, decizia se comunică persoanelor care au preluat, potrivit legii, patrimoniul ce a făcut obiectul executării silite.”

87. La articolul 236, alineatele (12) și (21) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(12) Pentru stingerea creanțelor fiscale, debitorii titulari de conturi bancare pot fi urmăriți prin poprire asupra sumelor din conturile bancare, prevederile alin. (5) aplicându-se în mod corespunzător. Prin excepție, debitorii nu pot fi urmăriți prin poprire pentru sumele prevăzute la alin. (4) încasate în conturile bancare ulterior înființării popririi.

(...)

(21) În cazul popririlor înființate de organul fiscal central, instituțiile de credit efectuează plata sumelor indisponibilizate în contul special deschis la Trezoreria Operativă Centrală, cu indicarea numărului de evidentă a plății, în termenul stabilit prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare

Fiscală. Situațiile în care Trezoreria Operativă Centrală restituie sumele către instituțiile de credit se stabilesc prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

88. La articolul 236, după alineatul (21) se introduc trei noi alineate, alineatele (22) - (24), cu următorul cuprins:

„(22) Prevederile prezentului articol, precum și cele referitoare la suspendarea, continuarea, ridicarea popririi, se aplică în mod corespunzător și în cazul indisponibilizării sumelor existente, precum și a celor viitoare, în lei și în valută, provenite din încasările zilnice în conturile deschise de titulari la unitățile trezoreriei statului și la instituțiile de plată obligate să raporteze informații potrivit art. 61. Comunicarea actelor de executare silită se realizează conform prevederilor art. 47 alin. (16).

(23) Prin derogare de la prevederile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 70/2015 pentru întărirea disciplinei financiare privind operațiunile de încasări și plăți în numerar și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată, cu modificările și completările ulterioare, contribuabilii prevăzuți la art. 1 alin. (1) din această lege, care au înființat popriri asupra disponibilităților bănești, până la emiterea deciziei de ridicare a popririi, efectuează operațiuni de încasări și plăți în numerar în următoarele condiții:

a) în cazul debitorului care are calitatea de mare contribuabil pentru care s-au înființat popriri pentru obligații bugetare al căror quantum depășește suma de 40.000 lei, de la persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1) din Legea nr. 70/2015, cu modificările și completările ulterioare:

a1) încasări în limita unui plafon zilnic total de 5.000 lei;

a2) plăți în limita unui plafon zilnic total de 5.000 lei;

b) în cazul debitorului care are calitatea de contribuabil mijlociu pentru care s-au înființat popriri pentru obligații bugetare al căror quantum depășește suma de 20.000 lei, de la persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1) din Legea nr. 70/2015, cu modificările și completările ulterioare:

b1) încasări în limita unui plafon zilnic total de 2.500 lei;

b2) plăți în limita unui plafon zilnic total de 2.500 lei;

c) în cazul celorlalte categorii de debitori, cu excepția persoanelor fizice, pentru care s-au înființat popriri pentru obligații bugetare al căror quantum depășește suma de 10.000 lei, de la persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1) din Legea nr. 70/2015, cu modificările și completările ulterioare:

c1) încasări în limita unui plafon zilnic total de 1.000 lei;

c2) plăți în limita unui plafon zilnic total de 1.000 lei.

(24) Prevederile alin. (23) se aplică până la stingerea integrală a obligațiilor bugetare pentru care s-au înființat popriri.”

89. La articolul 238, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:
„(4¹) În vederea evaluării și valorificării bunurilor mobile, precum și pentru verificarea acestora dacă nu au fost substituite sau degradate conform alin. (6), debitorul/persoana răspunzătoare este obligat/obligată să pună la dispoziția organului de executare silită, bunurile mobile deținute spre a fi identificate.”

90. La articolul 238 alineatul (7), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) valoarea acestora este mai mică de 2% din cuantumul obligațiilor fiscale restante, iar debitorul nu deține alte bunuri și venituri urmăribile.”

91. La articolul 238, după alineatul (11) se introduce un nou alineat, alin. (12), cu următorul cuprins:
„(12) Pentru bunurile mobile sechestrate precum și pentru bunurile mobile constând în părți sociale/acțiuni, organul de executare silită care a instituit sechestrul va solicita de îndată Registrului Național de Publicitate Mobiliară și/sau organelor fiscale locale, ori entităților care gestionează registrele în care au fost înregistrate, potrivit legii, înscrierea garanției legale asupra acestor bunuri, anexând un exemplar al procesului-verbal de sechestrul.”

92. La articolul 239, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:
„(2) Pentru sechestrarea bunurilor, organul de executare întocmește procesul – verbal de sechestrul pe baza informațiilor pe care le deține și comunică debitorului un exemplar al acestuia, potrivit art. 47.”

93. La articolul 239, după alineatul (9), se introduce un nou alineat, alin. (10), cu următorul cuprins:
„(10) În cazul în care organul de executare ia la cunoștință despre unele aspecte privind bunurile sechestrate care dacă ar fi fost cunoscute la data emiterii procesului - verbal de sechestrul ar fi condus la neemiterea acestuia, cum ar fi despre transferul către o terță persoană a dreptului de proprietate a debitorului, realizat anterior acestei date, emite decizie de anulare a procesului - verbal de sechestrul, aplicându-se în mod corespunzător prevederile art. 49, care se comunică tuturor părților cărora le-a fost comunicat procesul-verbal de sechestrul.”

94. La articolul 240, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:
„(3) În termen de cel mult 15 zile de la data comunicării procesului-verbal de sechestrul, debitorul înștiințează organul de executare silită, dacă acceptă custodia bunurilor sechestrate. În cazul în care, în acest termen, debitorul nu formulează răspuns cu privire la acceptarea/neacceptarea custodiei bunurilor sechestrate, se consideră că acesta a acceptat custodia bunurilor. În situația în care debitorul nu acceptă custodia bunurilor sechestrate, organul de executare silită identifică și stabilește un alt custode pe care îl numește prin proces-verbal emis în acest sens.

(4) În cazul în care custodele este o altă persoană decât debitorul sau creditorul, organul de executare silită îi stabilește acestuia, prin procesul- verbal prevăzut la alin. (3), o remunerație ținând seama de activitatea depusă.”

95. La articolul 242, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:
„(1) Sunt supuse executării silite bunurile imobile proprietate a debitorului, dispozițiile art. 238 alin. (7) lit. b) aplicându-se în mod corespunzător. În situația în care debitorul deține bunuri în proprietate comună cu alte persoane, executarea silită se întinde numai asupra bunurilor atribuite debitorului în urma partajului judiciar, respectiv asupra sultei. În acest caz, organul de executare silită comunică persoanei obligate să plătească sulta debitorului, adresa de înființare a popririi asupra veniturilor pe care le datorează sau le va datora debitorului, aplicându-se în mod corespunzător prevederile art. 236.”

96. La articolul 242, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alin. (8¹) care va avea următorul cuprins:

”(8¹) Pentru bunurile imobile sechestrate pentru care nu există carte funciară deschisă la biroul de cadastru și publicitate imobiliară, organul de executare silită va dispune măsurile pentru întocmirea documentației cadastrale, în vederea intabulării. Orice cheltuială ocazionată cu întocmirea documentației cadastrale reprezintă cheltuieli de executare, aplicându-se în mod corespunzător prevederile prezentului cod.”

97. După articolul 248, se introduce un nou articol, art. 248¹, cu următorul cuprins:

”Articolul 248¹

Vânzarea bunurilor mobile în regim de consignație

Bunurile mobile supuse executării silite pot fi valorificate și prin centrele comerciale de vânzare cu amănuntul către populație sau prin intermediul magazinelor de desfacere cu amănuntul, dacă acestea îndeplinesc condițiile de calitate pentru a fi vândute populației, pe bază de contract de consignație încheiat între acestea și de organul fiscal, la prețul de evaluare. Bunurile mobile pot fi returnate organului fiscal la termenul stabilit prin acest contract sau la expirarea duratei de garanție **ori a perioadei de valabilitate a acestora. Prevederile art. 2054 - 2063 din Codul civil se aplică în mod corespunzător.** ”

98. La articolul 250, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

”(2¹) Publicitatea vânzării pentru bunurile imobile și mobile se realizează în mod obligatoriu și pe platforme de comerț electronic, caz în care se afișează și fișiere media relevante pentru vizualizarea bunurilor, pe bază de contract încheiat între reprezentantul legal care deține platforma de comerț electronic și organul fiscal, cu respectarea prevederilor legale în domeniul achizițiilor publice. Cheltuielile privind publicitatea bunurilor se stabilesc în sarcina debitorului.”

990. La articolul 250 alineatul (4), litera k) se modifică și va avea următorul cuprins:

”k) mențiunea că ofertantul care îndeplinește condițiile pentru a fi declarat adjudecatar este obligat să achite la finalizarea licitației o taxă de adjudecare la licitație ori să prezinte o scrisoare de garanție, reprezentând cel puțin 10% din prețul de pornire a licitației;”

100. La articolul 250 alineatul (4), literele d), d¹) și j) se abrogă.

101. La articolul 250 alineatele (7), (8), (10) și (12) se abrogă.

102. La articolul 250, alineatele (14) - (17) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(14) În situația în care nici la a treia licitație nu se vinde bunul mobil, se organizează o nouă licitație. În acest caz bunul va fi vândut la cel mai mare preț oferit, chiar dacă acesta este inferior prețului de pornire a licitației, dar nu mai mic decât 25% din prețul de evaluare al acestuia.

(14¹) În situația în care nici la a treia licitație nu se vinde bunul imobil, se organizează o nouă licitație. În acest caz bunul va fi vândut la cel mai mare preț oferit, cu condiția să fie cel puțin prețul de pornire a licitației.

(15) Taxa de **adjudecare la licitație** reprezintă un avans al prețului oferit de către ofertantul **adjudecatar** și se plătește la finalizarea licitației, cu cardul bancar, prin intermediul unui terminal POS pus la dispoziție în acest sens. **Taxa de adjudecare la licitație** nu se restituie ofertantului care nu a plătit prețul în termenul prevăzut la art. 252 alin. (1). Taxa de **adjudecare la licitație** care nu se restituie se face venit la bugetul de stat, cu excepția cazului în care executarea silită este organizată de organul fiscal local, caz în care taxa de **adjudecare la licitație** se face venit la bugetul local.

(16) Pentru taxa de **adjudecare la licitație**, ofertanții pot constitui și garanții, în condițiile legii, sub forma scrisorii de garanție.

(17) Scrisoarea de garanție, constituită în condițiile alin. (16), se valorifică de organul de executare silită în cazul în care ofertantul este declarat adjudecatar și/sau în situația prevăzută la alin. (15) teza a doua.”

103. La articolul 250, după alineatul (17) se introduc trei noi alineate, alin. (18) - (20), cu următorul cuprins:

”**(18) Ofertantul declarat câștigător este obligat să achite la finalizarea licitației o taxă de adjudecare la licitație ori să prezinte o scrisoare de garanție, reprezentând cel puțin 10% din prețul de pornire a licitației.**

(19) În cazul în care ofertantul declarat câștigător nu deține lichiditățile financiare pentru a achita taxa de adjudecare la licitație, se oferă posibilitatea celorlalți ofertanți, în ordine descrescătoare a prețurilor oferite, să plătească taxa de adjudecare la licitație. În cazul în care la finalul licitației se constată că niciunul dintre ofertanți nu deține sumele necesare pentru a achita taxa de adjudecare, licitația se va relua, la o altă dată, cu același preț de pornire la licitație.

(20) Prevederile prezentului articol se aplică și pentru valorificarea bunurilor confiscate în materie civilă și penală.”

104. La articolul 251, alineatele (3) și (4) se abrogă.

105. La articolul 251, alineatele (5) și (11) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”**(5) La termenele fixate pentru organizarea licitației executorul fiscal dă citire mai întâi anunțului de vânzare și apoi prezintă prețul de pornire a licitației.**

(...)

(11) În procesul-verbal prevăzut la alin. (10) se menționează, pe lângă elementele prevăzute la art. 46, și următoarele: datele de identificare ale cumpărătorului; numărul dosarului de executare silită; indicarea bunurilor adjudecate, a prețului la care bunul a fost adjudecat și a taxei pe valoarea adăugată, dacă este cazul; toți cei care au participat la licitație, precum și, dacă este cazul, menționarea situațiilor în care vânzarea nu s-a realizat.”

106. La articolul 252, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

”**(1) După adjudecarea bunului adjudecatarul este obligat să plătească prețul, diminuat cu contravaloarea taxei de adjudecare la licitație, în lei, la o unitate a Trezoreriei Statului sau prin modalitățile prevăzute la art. 163 alin. (11) lit. d), în cel mult 5 zile de la data adjudecării.”**

107. La articolul 253, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) Pentru creanțele prevăzute la alin. (10) se suspendă executarea silită și nu se calculează obligații fiscale accesorii până la încasarea diferenței de preț.”

108. La articolul 255, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(2) În cazul bunurilor prevăzute la alin. (1) lit. a), cu ocazia reluării procedurii în cadrul termenului de prescripție, dacă organul de executare silită consideră că nu se impune o nouă evaluare, prețul de pornire a licitației nu poate fi mai mic de 50% din prețul de evaluare a bunurilor.”

109. La articolul 264¹, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(1) Creditorul bugetar poate cesiona creanțele bugetare datorate de debitorii aflați în procedura insolvenței, în următoarele condiții:

a) prețul cesiunii se stabilește, prin licitație, în condițiile prevăzute la art. 250, dar nu mai mic de 50% din valoarea creanțelor ce pot fi cesionate;

b) plata prețului cesiunii se poate efectua în rate, într-o perioadă de cel mult 3 ani de la data încheierii contractului de cesiune, cu condiția constituirii unor garanții, care să acopere valoarea creanțelor bugetare cesionate, precum și dobânzile datorate până la stingerea integrală a prețului cesiunii. Prevederile art. 193 se aplică în mod corespunzător.

(2) Dacă până la data stabilită în anunțul publicitar nu se înregistrează decât o singură ofertă, prețul și celelalte clauze ale contractului de cesiune se stabilesc prin negociere directă. În situația în care există mai mulți ofertanți, cesiunea de creanță se va realiza ca urmare a unei proceduri competitive, **prin licitație, aplicându-se în mod corespunzător prevederile art. 250**, organizate de către creditorul bugetar bazate pe criteriul celui mai mare preț al cesiunii oferit și pe al celui mai scurt termen de plată a prețului cesiunii.”

110. La articolul 264¹, alineatul (4) se abrogă.

111. La articolul 265, alineatele (8) și (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(8) În situația în care organul fiscal deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor, acesta poate decide, desemnarea unui administrator judiciar/lichidator judiciar în locul administratorului judiciar sau lichidatorului judiciar provizoriu ori să confirme administratorul judiciar provizoriu/lichidatorul judiciar provizoriu, stabilindu-i și remunerația conform **art. 57 alin. (3) din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare. În cazul în care, organul fiscal împreună cu alți creditori dețin mai mult de 50% din valoarea totală a creanțelor cu drept de vot, aceștia pot decide desemnarea unui administrator judiciar, stabilindu-i și onorariul, în cadrul primei ședințe a adunării creditorilor, conform art. 57 alin. (2) din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare.**

(9) În orice stadiu al procedurii insolvenței, organul fiscal, în calitate de creditor, are dreptul să solicite verificarea activității administratorului judiciar/lichidatorului judiciar și să îi solicite prezentarea documentelor referitoare la activitatea desfășurată și onorariile încasate, în condițiile legii insolvenței. Atunci când constată motive temeinice, organul fiscal poate solicita convocarea adunării creditorilor, în vederea analizării înlocuirii administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, în condițiile art. 47 alin. (3) și art. 57 alin. (4) din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare.”

112. La articolul 265, după alineatul (9) se introduc șase noi alineate, alin. (10) - (15), cu următorul cuprins:

„(10) Pentru valorificarea prin licitație publică a bunurilor deținute de către debitorul aflat în procedura insolvenței, organul fiscal comunică administratorului judiciar/lichidatorului judiciar acordul pentru efectuarea licitației cu respectarea prevederilor art. 769 din Codul de procedură civilă.

(11) Dacă debitorul nu se conformează planului de reorganizare sau înregistrează după data deschiderii procedurii insolvenței, obligații fiscale cu termene de plată mai vechi de 60 de zile și un quantum peste valoarea-prag prevăzută de Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, organul fiscal îl notifică să achite aceste obligații sau să solicite înlesniri la plată potrivit Cap. IV Înlesniri la plată, în termen de 15 zile de la data comunicării notificării. După expirarea termenului, dacă debitorul nu achită aceste obligații sau nu depune cerere potrivit Cap. IV Înlesniri la plată, organul fiscal solicită judecătorului – sindic să dispună intrarea în faliment a debitorului, cu respectarea prevederilor art. 75 alin (4) sau art. 143 din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare.

(12) Obligațiile fiscale ale debitorilor aflați în procedura insolvenței pe o perioadă mai mare de 10 ani, sunt considerate creanțe cu un grad redus de recuperare, pentru care conducătorul organului fiscal central dispune scoaterea din evidența curentă și trecerea ei într-o evidență separată, pe baza referatului avizat de structura juridică competentă.

(13) Dispozițiile alin. (12) nu se aplică debitorilor pentru care există un plan de reorganizare confirmat.

(14) Termenul prevăzut la alin. (12) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care hotărârea judecătorească de deschidere a procedurii insolvenței a rămas definitivă.

(15) În cazul în care ulterior trecerii creanțelor în evidența separată este confirmat un plan de reorganizare, organul fiscal central ia măsurile necesare de trecere din evidența separată în evidența curentă, pe baza referatului avizat de structura juridică competentă.”

113. La articolul 266, alineatele (3), (4) și (4¹) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(3) Anularea se face și atunci când organul fiscal constată că debitorul persoană fizică:

a) este decedat fără să fi lăsat venituri ori bunuri urmăribile ori moștenirea este vacantă în condițiile Codului civil;

b) este decedat, iar moștenitorul nu a acceptat succesiunea și a devenit debitorului;

c) este decedat, iar moștenitorul a acceptat succesiunea și a devenit debitor în condițiile art. 23 alin. (1) lit. a).

(4) Obligațiile fiscale datorate de debitori, persoane juridice, radiati din registrele în care au fost înregistrați potrivit legii se anulează după radiere. Dacă pentru plata acestor obligații s-a atras răspunderea altor persoane, potrivit legii, suma datorată de către acestea reprezintă creanță bugetară și se încasează într-un cont de venituri distinct la bugetul de stat sau local, după caz.

(4¹) Obligațiile fiscale datorate de debitorii sedii secundare înființate de persoane juridice, de debitorii persoane fizice care desfășoară o profesie liberală sau exercită o activitate economică în mod independent, precum și de asocierile și alte entități fără personalitate juridică, radiati din registrele în care au fost înregistrați potrivit legii, se anulează după radiere, urmând ca acestea să

fie recuperate de la debitorii care le-au preluat în conformitate cu prevederile art. 23 sau art. 24, după caz. În acest caz, persoana fizică sau, după caz, persoana juridică care le-a înființat, preia informațiile fiscale înregistrate în evidența fiscală a acestora. Actele administrative fiscale, actele de executare sau alte acte emise de organele fiscale și comunicate anterior radierii acestora rămân valabile.”

114. La articolul 267, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

”(3) Sumele reprezentând prejudiciu datorat bugetului general consolidat, majorarea prejudiciului, precum și dobânzile și penalitățile, prevăzute la art. 10 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, se fac venit la bugetul de stat și se încasează într-un cont de venituri distinct. Prin excepție, în cazul în care prejudiciul este stabilit prin titluri de creanță/titluri executorii, sumele încasate, **mai puțin cele aferente majorării prejudiciului**, se distribuie pe bugetele aferente obligațiilor fiscale care compun prejudiciul, precum și dobânzile și penalitățile aferente și le stinge, prin excepție de la art. 165 alin. (1), exclusiv pe acestea, utilizând numărul de evidență a plății.

(4) Prin excepție de la alin. (3), sumele încasate pentru achitarea prejudiciului datorat bugetului general consolidat, majorării prejudiciului, precum și pentru dobânzile și penalitățile aferente, sting cu prioritate sumele reprezentând ajutoare de stat și/sau de minimis individualizate în decizii de recuperare sau alte titluri de creanță/titluri executorii emise, după caz, de Comisia Europeană/entitățile ce dețin calitatea de furnizor sau de administrator de ajutor de stat sau de minimis/Consiliul Concurenței și dobânzile aferente datorate de la data plății ajutorului până la data recuperării sau a rambursării sale integrale.”

115. La articolul 336 alineatul (1), literele d), k) și m) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”d) nerespectarea de către contribuabil/plătitor a obligației prevăzute la art. 80¹ și art. 118 alin. (7);
(...)

k) nerespectarea obligațiilor ce îi revin terțului poprit, potrivit art. 236 alin. (9) - (11) și (20) – (21);
(...)

m) refuzul debitorului/persoanei răspunzătoare supusă executării silite **de a pune la dispoziție bunurile pentru a fi identificate, evaluate sau valorificate, după caz;**”

116. La articolul 336 alineatul (1), după litera m) se introduc două noi litere, litera m¹) și m²), cu următorul cuprins:

” m¹) nerespectarea de către expertul evaluator independent a prevederilor art. 232 alin. (5);

m²) nerespectarea de către ofertant a prevederilor art. 250 alin. (18);”

117. La articolul 336 alineatul (1), după litera Ț⁴) se introduce o nouă literă, lit. Ț⁵), cu următorul cuprins:

”Ț⁵) nerespectarea de către entitățile raportoare a obligației prevăzute la art. 62¹.”

118. La articolul 336 alineatul (2), după litera d) se introduc două noi litere, litera d¹) și d²), cu următorul cuprins:

”d¹) cu amendă de la 500 lei la 1.000 lei, pentru expertul evaluator independent, în cazul săvârșirii faptei prevăzute la alin. (1) lit. m¹);

d²) cu amendă reprezentând 10% din prețul de pornire la licitație, pentru ofertantul care a săvârșit fapta prevăzută la alin. (1) lit. m²);”

119. La articolul 336 alineatul (2), după litera k⁴) se introduce o nouă literă, lit.k⁵), cu următorul cuprins:

”k⁵) cu amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei în cazul persoanelor juridice și cu amendă de la 10.000 lei la 50.000 lei în cazul persoanelor fizice, în cazul săvârșirii faptei prevăzute la alin. (1), lit.ț⁵).”

120. La articolul 336, după alineatul (3²), se introduce o nouă alineat, alin. (3³), cu următorul cuprins:

”(3³) Nerespectarea prevederilor art. 236 alin. (23) constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni, și se sancționează potrivit art. 12 alin. (1) din Legea nr. 70/2015 pentru întărirea disciplinei financiare privind operațiunile de încasări și plăți în numerar și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată, cu modificările și completările ulterioare.”

121. La articolul 338, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

”(4) Semnarea procesului - verbal de constatare a contravențiilor se realizează astfel:

a) potrivit art. 19 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, cu modificările și completările ulterioare, atunci când fapta s-a comis în locul săvârșirii acesteia;

b) de către conducătorul organului constatator, atunci când fapta s-a constatat la sediul acestuia, pe baza informațiilor existente în bazele de date la care are acces sau a unor documente relevante care constituie mijloc de probă în cauză;

c) în condițiile art. 46 alin. (4) - (6), atunci când fapta s-a constatat, prin procese electronice masive, ca urmare a verificării îndeplinirii obligațiilor legale ce revin contribuabililor/plătitorilor, în bazele de date deținute sau la care au acces organele constatatoare prevăzute la alin. (1) și (2).”

122. La articolul 339, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(1) Prin derogare de la prevederile art. 13 alin. (1), art. 19 alin. (1) și art. 25 - 27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare:

a) aplicarea sancțiunii amenzii pentru contravențiile prevăzute în prezentul titlu se prescrie în termen de 5 ani de la data săvârșirii faptei;

b) procesul - verbal de contravenție poate fi comunicat contravenientului potrivit art. 47, în situația prevăzută la art. 338 alin. (4) lit. a);

c) procesul - verbal de contravenție poate fi emis fără a fi semnat de către contravenient sau de către un martor și comunicat contravenientului potrivit art. 47, în situațiile prevăzute la art. 338 alin. (4) lit. b) și c).”

123. La articolul 339, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:
“(3) Prin derogare de la dispozițiile art.8 alin. (2) și art.10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, în cazul constatării săvârșirii contravențiilor prevăzute la art.336 alin. (1) lit. Ț, Ț¹) și ii), amenda se aplică pentru fiecare cont în parte în limita prevăzută la alin. (2) lit. k¹), k²) și ș) din cadrul aceluiași articol.”

Art. II. - (1) Prevederile art. I pct. 4 referitoare la art. 24 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și pentru obligațiile fiscale înregistrate până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, de persoana fizică care desfășoară o profesie liberală sau exercită o activitate economică în mod independent.

(2) Prevederile art. I pct. 6 - 10 referitoare la art. 25 și 26 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și procedurilor de atragere răspunderii solidare începute până la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe.

(3) Prevederile art. I pct. 11 referitoare la art. 28 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și pentru notificările privind cesiunea dreptului de rambursare/restituire depuse la organul fiscal până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(4) Prevederile art. I pct. 13 referitoare la art. 80¹ din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și contribuabililor/plătitorilor înrolați la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, în sistemul de comunicare electronică dezvoltat de Ministerul Finanțelor/A.N.A.F., care sunt obligați să depună declarația pe propria răspundere a reprezentanților legali/desemnați, astfel:

a) până la data de 30 septembrie 2024, contribuabilii/plătitorii care intră în categoria marilor contribuabili;

b) până la data de 31 octombrie 2024, contribuabilii/plătitorii care intră în categoria contribuabililor mijlocii;

c) până la data de 31 decembrie 2024, în cazul celorlalte categorii de debitori, altele decât cele de la lit. a) și b).

(5) Prevederile art. I pct. 15 referitoare la art. 83 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și în cazul în care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, instituțiile de plată și instituțiile emitente de monedă electronică au deschis un cont bancar sau o casetă de valori pentru o persoană fizică nerezidentă sau o persoană juridică care nu deține cod de identificare fiscală. În această situație instituțiile de plată și instituțiile emitente de monedă electronică au obligația ca în termen de cel mult 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe să solicite atribuirea unui număr de identificare fiscală sau cod de înregistrare fiscală, după caz.

(6) Agenția Națională de Administrare Fiscală atribuie din oficiu identificatorul nefiscal, prevăzut la art. I pct. 20, cu preluarea tuturor înregistrărilor anterioare, misiunilor diplomatice și posturilor consulare acreditate în România, precum și reprezentanțelor organismelor internaționale ori ale organizațiilor economice străine, autorizate potrivit legii să își desfășoare activitatea în România, care au optat ca, pentru angajații acestora, care realizează venituri din salarii impozabile în România, să îndeplinească obligațiile privind calculul, reținerea și plata impozitului pe veniturile din salarii și care sunt identificate prin numere

de evidență. Actele emise de organele fiscale și comunicate anterior atribuirii identificatorului nefiscal rămân valabile.

(7) Prevederile art. I pct. 28 și 29 referitoare la art. 157 și 158 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și pentru cererile depuse pentru eliberarea certificatului de atestare fiscală, aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(8) Prevederile art. I pct. 37 referitoare la art. 165 alin. (6¹) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și pentru debitorii care au în curs de derulare eșalonări la plată la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(9) Prevederile art. I pct. 40 referitoare la art. 166 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și pentru titlurile executorii pentru care executarea silită este suspendată la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, în condițiile art. 233 alin. (1) lit. a) și d) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(10) Prevederile art. I pct. 43 - 51, 61, 63 -70 referitoare la art. 184, 186, 192, 193, 206, 209¹ - 209³ din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică pentru cererile de eșalonare la plată aprobate după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(11) Prevederile art. I pct. 52 referitoare la modificarea art.194 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică pentru cererile de eșalonare la plată aprobate după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(12) Prevederile art.I pct. 52 referitoare la modificarea art.194 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică pentru somațiile comunicate după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(13) Prevederile art. I pct. 53 - 54, 58, 60, 62, 71, 75 și 77 referitoare la modificarea art. 194, 199, 203, 207, art. 209⁴ alin. (1) lit. n), precum și art. 209⁹ și 209¹¹ din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică pentru cererile de eșalonare la plată aprobate după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, precum și pentru eșalonările la plată aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(14) Prevederile art.I pct. 55 și 72 referitoare la art. 194 alin. (1) lit. ș), art. 209⁴ alin. (1) lit. q), din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare se aplică pentru înștiințările de plată comunicate după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(15) Prevederile art.I pct. 56, 57, 73 și 74 referitoare la art. 195, 209⁵ din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare se aplică pentru cererile de modificare a eșalonării la plată aprobate după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(16) Prevederile art.I pct. 59, 76 referitoare la art. 200, 209¹⁰, din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare se aplică pentru cererile de menținere a eșalonării la plată aprobate după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(17) Prevederile art.I pct. 71 referitoare la modificarea art.209⁴ alin. (1) lit.e) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică pentru cererile de eșalonare la plată aprobate după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(18) Prevederile art.I pct. 71 referitoare la modificarea art. 209⁴ alin. (1) lit. f) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică pentru somațiile comunicate după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(19) Prevederile art. I pct. 80 referitoare la art. 220 alin. (10) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare se aplică și pentru hotărârile judecătorești definitive pronunțate până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, prin care s-a dispus atragerea răspunderii membrilor organelor de conducere, potrivit prevederilor legislației privind insolvența, caz în care organul fiscal solicită lichidatorilor judiciari, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, să comunice tabelul definitiv consolidat de creanța actualizat cu distribuiri efectuate în procedura falimentului, precum și conturile celorlalți creditori, alții decât organul de executare, în care trebuie să se distribuie sumele realizate. Lichidatorii judiciari transmit organului de executare informațiile solicitate în termen de 30 de zile de la data primirii solicitării, sub sancțiunea decăderii.

(20) Prevederile art. I pct. 85, referitoare la abrogarea alin. (7) – (10) ale art. 233 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și cererilor de suspendare a executării silite depuse până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(21) Prevederile art. I pct. 87, referitoare la art. 236 alin. (12) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și pentru popririle înființate asupra disponibilităților bănești până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(22) Prevederile art. I pct. 88, referitoare la art. 236 alin. (23) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și pentru popririle înființate asupra disponibilităților bănești până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(23) Prevederile art. I pct. 102 și 108 referitoare la art. 250 alin. (14) și (14¹) și art. 255 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și pentru procedurile de valorificare a bunurilor imobile începute până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(24) Prevederile art. I pct. 107 referitoare la art. 253 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și pentru bunurile valorificate cu plata prețului în rate până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(25) Prevederile art. I pct. 109 referitoare la art. 264¹ din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și pentru ofertele depuse pentru care nu a fost publicat anunțul privind invitația de participare la procedura competitivă, prin licitație, organizată în vederea cesiunii creanțelor bugetare.

(26) Prevederile art. I pct. 111 și 112 referitoare la art. 265 alin. (8), (9) și (11) – (15) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și procedurilor de insolvență aflate în curs de derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(27) Prevederile art. I pct. 112 referitoare la art. 265 alin. (10) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și pentru regulamentele de vânzare aprobate la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, pentru debitorii aflați în procedura insolvenței potrivit legii, caz în care organul fiscal solicită administratorului/lichidatorului judiciar, în termen de cel mult 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, să convoace Adunarea Creditorilor în vederea formulării de către acesta a unei cereri privind valorificarea bunurilor prin licitație publică potrivit art. 769 din Codul de procedură civilă, în vederea aprobării de către judecătorul sindic.

(28) Prevederile art. I pct. 113 referitoare la art. art. 266 alin. (3) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și pentru obligațiile fiscale datorate de persoanele fizice decedate până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(29) Prevederile art. I pct. 113 referitoare la art. art. 266 alin. (4) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și pentru obligațiile fiscale datorate de debitori, persoane juridice, radiati din registrele în care au fost înregistrați potrivit legii, până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, dacă pentru plata acestora s-a atras răspunderea altor persoane, potrivit legii.

(30) Prevederile art. I pct. 113 referitoare la art. art. 266 alin. (4¹) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și pentru obligațiile fiscale datorate de debitorii sedii secundare înființate de persoane juridice, de debitorii persoane fizice care desfășoară o profesie liberală sau exercită o activitate economică în mod independent, precum și de asocierile și alte entități fără personalitate juridică, radiati din registrele în care au fost înregistrați potrivit legii, până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, dacă pentru plata acestora s-a atras răspunderea altor persoane, potrivit legii.

(31) Prevederile art. I pct. 114 referitoare la art. 267 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și pentru sumele încasate din prejudiciu, majorarea prejudiciului, precum și din dobanzile și penalitățile aferente acestuia, stabilite în sarcina unui suspect, rămase nedistribuite la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(32) Prevederile art. I pct. 123 referitoare la art. 339 alin. (3) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică faptelor săvârșite și constatate după intrarea în vigoare a prevederilor prezentei ordonanțe.

Art. III. - (1) Debitorii care, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, au în derulare eșalonare la plată acordată potrivit capitolului IV - Înlesniri la plată din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, și care au constituite garanții sub forma scrisorilor de garanție emise de instituțiile financiare nebancare, au obligația înlocuirii acestora cu garanții sub forma celor prevăzute la art. 193 alin. (6) lit. a) și/sau b), după caz, din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 30 de zile de la data comunicării acordului de principiu de către organul fiscal central, pentru sumele rămase de plată din eșalonarea la plată aprobată. În cazul nerespectării acestui termen, se aplică în mod corespunzător prevederile art. 199 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare. În termen de cel mult 10 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, organul fiscal central comunică debitorului, din oficiu, acordul de principiu.

(2) Pentru cererile de menținere a valabilității eșalonării la plată aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, precum și pentru cele depuse ulterior acestei date, debitorii au obligația înlocuirii garanțiilor constituite sub forma scrisorilor de garanție emise de instituțiile financiare nebancare cu garanții sub forma celor prevăzute la art. 193 alin. (6) lit. a) și/sau b), după caz, din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 30 de zile de la data comunicării acordului de principiu de către organul fiscal central, pentru sumele rămase de plată din eșalonarea la plată a cărei valabilitate a fost pierdută. În cazul nerespectării acestui termen, organul fiscal central emite și comunică debitorului decizie de respingere.

Art. IV - Prevederile art. 184 alin. (6) lit. f) și art. 209¹ alin. (6) lit. h) - j) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și cererilor de menținere a eșalonărilor la plată depuse după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, prin care se solicită menținerea valabilității eșalonărilor la plată pentru obligațiile fiscale de natura celor prevăzute de aceste dispoziții.

Art. V - Pentru constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor de către organele fiscale centrale în baza actelor normative prin care sunt prevăzute astfel de competențe, se aplică în mod

corespunzător prevederile art. 338 alin. (4) și art. 339 alin. (1) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. VI. - (1) Modelul declarației prevăzută la art. 80¹ alin. (1) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală în termen de maxim 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(2) Ordinele președintelui Agenția Națională de Administrare Fiscală prevăzute la art. I pct. 14, 16 și 27 se aprobă în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

Art. VII. - (1) Prezenta ordonanță intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I cu excepția:

a) prevederilor art. I pct. 3-5, pct. 27 referitoare la art.156 alin. (6) - (9) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, pct. 33, 81, pct. 84, pct. 93 - 95, pct. 99 - 101, pct. 102 referitoare la modificarea art. 250 alin. (15) - (17) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, pct. 103 - 104, pct. 105 referitoare la modificarea art. 251 alin. (5) din Legea nr. 207/2015, modificările și completările ulterioare, pct. 106, pct. 116 referitoare la art. 336 alin. (1) lit. m²) și ale pct. 118 referitoare la art. 336 alin. (2) lit. d²) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, care intră în vigoare începând cu data de 01 ianuarie 2025;

b) prevederilor art. I pct. 21 și 34 referitoare la art. 163 alin. (13) și la art. 121 alin. (1¹) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, care intră în vigoare începând cu data de 01 ianuarie 2026;

c) prevederilor art. I pct. 113 referitoare la art. 266 alin. (4) și (4¹), ale pct. 117 referitoare la art. 336 alin. (1) lit. Ț⁵) și ale pct. 119 referitoare la art. 336 alin. (2) lit. k⁵) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, care intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei ordonanțe;

d) prevederilor art. I pct. 115 și 116 referitoare la art. 336 alin. (1) lit. d), k) m), m¹), ale pct. 118 și 120 referitoare la art. 336 alin. (2) lit. d¹), precum și art. 336 alin. (3³) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, care intră în vigoare la 10 zile de la data publicării prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Prevederile art. I pct. 14 referitoare la art. 82¹ din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică începând cu data de 1 iulie 2025.

(3) Prevederile art. I pct. 20 referitoare la art. 92¹ din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

PRIM-MINISTRU
Ion-Marcel Ciolacu